

Przestań używać swojej rany jako tożsamości: nie jesteś swoją przeszłością, jesteś nowym stworzeniem | 1

Żyjemy w czasach, w których ból stał się, prawie niezauważalnie, wizytówką. Rany z przeszłości — odrzucenia, zdrady, porażki, grzechy — nie są już tylko wspomniane: są eksponowane, powtarzane, przekształcane w tożsamość. Jednak z perspektywy tradycyjnej wiary katolickiej istnieje rewolucyjna prawda, która przełamuje tę logikę: **Twoja rana nie definiuje tego, kim jesteś.**

A co więcej: **Bóg nie wzywa Cię przez Twój uraz, lecz przez Twoje odkupienie.**

1. Wielkie złudzenie naszych czasów: identyfikowanie się z własną raną

Dziś uczymy się — wprost lub pośrednio — że musimy „przyjąć nasz ból” do tego stopnia, że budujemy na nim naszą tożsamość. Powstają w ten sposób frazy takie jak:

- „Jestem złamanym człowiekiem”
- „Jestem taki, ponieważ zrobiono mi krzywdę”
- „Moja przeszłość mnie definiuje”

Jednak ta wizja, choć pozornie terapeutyczna, skrywa głęboką duchową pułapkę: **wiąże Cię z tym, od czego Chrystus przyszedł Cię uwolnić.**

Z teologicznego punktu widzenia jest to problematyczne, ponieważ przeczy istocie Ewangelii. Chrześcijaństwo nie jest religią traumy... **jest religią odkupienia.**

2. Prawda, która zmienia wszystko: jesteś nowym stworzeniem

Apostoł Święty Paweł wyraża to z niezwykłą klarownością:

„Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe.”

Przestań używać swojej rany jako tożsamości: nie jesteś swoją przeszłością, jesteś nowym stworzeniem | 2

| (2 List do Koryntian 5,17)

To stwierdzenie nie jest poetyckie. Jest ontologiczne. Jest realne.

Kiedy człowiek wchodzi w komunję z Chrystusem — szczególnie przez Chrzest i łaskę — dzieje się coś radykalnego:

- Nie jesteś ulepszoną wersją swojego starego „ja”
- Nie jesteś „osobą w procesie traumatycznego leczenia”
- **Jesteś nowym stworzeniem**

Oznacza to, że Twoja najgłębsza tożsamość nie leży już w tym, czego doświadczyłeś, lecz w tym, co Chrystus uczynił w Tobie.

3. Chrystus nie przyszedł, by zatwierdzić Twoją ranę... przyszedł, by ją uleczyć

Trzeba to powiedzieć jasno: **Bóg nie zaprzecza Twojemu bólowi**, ale też nie chce, abyś żył zniewolony przez niego.

Jezus Chrystus nie zbliża się do rannego człowieka, by powiedzieć: „Zdefiniuj swoje życie przez to.”

Przychodzi, aby powiedzieć: „Powstań.”

- Do paralityka: „Wstań i chodź”
- Do niewidomego: „Otrzymaj wzrok”
- Do grzesznika: „Idź i już nie grzesz”

Chrystus nigdy nie absolutyzuje rany. **Przechodzi przez nią, odkupuje ją i przemienia.**

Przestań używać swojej rany jako tożsamości: nie jesteś swoją przeszłością, jesteś nowym stworzeniem | 3

4. Duchowe niebezpieczeństwo mówienia więcej o ranie niż o uzdrowieniu

Istnieje realne — i bardzo aktualne — ryzyko: **utknięcia w narracji bólu**.

Gdy człowiek stale mówi o tym, co mu zrobiono, co przeżył, co stracił... ale prawie wcale nie mówi o łasce, przebaczeniu czy uzdrowieniu, dzieje się coś wewnętrznego:

- Tożsamość ofiary zostaje wzmocniona
- Nadzieja słabnie
- Działanie łaski jest blokowane

Nie chodzi o zapominanie przeszłości. Chodzi o **nieżycie zakotwiczonym w niej**.

Z perspektywy duszpasterskiej jest to kluczowe:

przypominanie sobie nie jest tym samym, co ciągle przeżywanie na nowo.

5. Chrześcijański pogląd na przeszłość: odkupiona, nie wymazana

Chrześcijaństwo nie proponuje emocjonalnej ani duchowej amnezji. Bóg nie usuwa magicznie Twojej historii. Robi coś znacznie większego:

□ Odkupuje ją

To oznacza, że:

- Twoja przeszłość nie znika
- Ale traci moc definiowania Ciebie
- I staje się narzędziem łaski

Jak mówi tradycja duchowa:

„Bóg pisze prosto po krzywych liniach.”

Nawet Twoje rany — gdy zostaną prawdziwie powierzone Bogu — mogą stać się:

Przestań używać swojej rany jako tożsamości: nie jesteś swoją przeszłością, jesteś nowym stworzeniem | 4

- Źródłem pokory
- Drogą do uświęcenia
- Drzwiami, by pomagać innym

6. Nie jesteś swoją przeszłością: jesteś dzieckiem Bożym

Tu leży sedno wszystkiego: **Tvoja tożsamość nie tkwi w Twojej historii, lecz w Twoim boskim synostwie.**

Jeśli redukujesz swoją tożsamość do tego, co Ci się przytrafiło, patrzysz na siebie od dołu. Ale jeśli patrzysz na siebie z perspektywy Boga, odkrywasz coś nieskończenie większego:

- Nie jesteś „porzuconym” → jesteś kochany
- Nie jesteś „nieudacznikiem” → jesteś odkupiony
- Nie jesteś „grzesznikiem bez wyjścia” → jesteś powołany do świętości

Teologia katolicka jest jasna:

Łaska nie tylko przebacza, ona wynosi.

7. Praktyczne klucze, aby przestać żyć z raną

Ta droga nie jest automatyczna. Wymaga decyzji, łaski i duchowej walki. Oto konkretny przewodnik:

1. Uporządkuj swój język

To, co mówisz, kształtuje Twoją tożsamość.

☐ „Jestem taki z powodu tego, co mi się przydarzyło”

☐ „To mi się przydarzyło, ale nie definiuje tego, kim jestem”

Przestań używać swojej rany jako tożsamości: nie jesteś swoją przeszłością, jesteś nowym stworzeniem | 5

2. Głośniej głos o działaniu Boga niż o swoim bólu

Mów o tym, jak Bóg Cię leczy, a nie tylko o tym, co przeszedłeś.

3. Korzystaj z sakramentów

W szczególności:

- Spowiedź → łamie łańcuchy przeszłości
 - Eucharystia → wzmacnia Twoją nową tożsamość
-

4. Praktykuj przebaczenie (nawet gdy jest trudno)

Urazy wiążą Cię z przeszłością. Przebaczenie uwalnia.

5. Przestań tkwić w ranie

Nie każde wspomnienie jest zdrowe. Niektóre trzeba oddać, a nie karmić.

6. Szukaj kierownictwa duchowego

Dobry przewodnik pomoże Ci nie mylić uzdrowienia z postawą ofiary.

8. Konieczne ostrzeżenie: uzdrawianie nie oznacza zaprzeczania bólowi

Nie chodzi o duchowienie wszystkiego ani zaprzeczanie cierpieniu. Ból jest realny. Rany istnieją.

Przestań używać swojej rany jako tożsamości: nie jesteś swoją przeszłością, jesteś nowym stworzeniem | 6

Ale istnieje zasadnicza różnica między:

- **Uznaniem rany**
a
- **Uczynieniem z niej swojej tożsamości**

Pierwsze jest konieczne.
Drugie jest destrukcyjne.

9. Prawdziwa wolność: żyć z Chrystusem, nie z przeszłością

Świat powie Ci: „Wyrażaj siebie poprzez swoją ranę.”
Chrystus mówi Ci: **„Żyj ze swojego odkupienia.”**

I to zmienia wszystko.

Bo ostatecznie pytanie nie brzmi:

□ „Co ci się przydarzyło?”

ale

□ „Kim jesteś w Chrystusie?”

Zakończenie: przestań patrzeć wstecz, aby naprawdę zacząć żyć

Nie jesteś swoim traumą.
Nie jesteś swoim grzechem.
Nie jesteś swoją złamaną historią.

Jesteś nowym stworzeniem w Chrystusie.

I im szybciej przestaniesz mówić więcej o swojej ranie niż o swoim uzdrowieniu, tym szybciej zaczniesz doświadczać prawdziwej wolności dzieci Bożych.

Przestań używać swojej rany jako tożsamości: nie jesteś swoją przeszłością, jesteś nowym stworzeniem | 7

Bo chrześcijaństwo to nie historia tego, co ci zrobiono...
to historia tego, co Bóg robi z tobą.